אב

אפשר שיולד אדם בטובה מצד היות אביו כבר מוחזק בה כמ"ש (עדויות ב, ט) "האב זוכה לבנו בה' דברים" וכו'. **דרך ה', ז, פ"ג, ח"ב**

האב אינו אוהב שום אדם יותר ממי שהוא רואה שאוהב את בניו אהבה נאמנת, והוא דבר שהטבע יעיד עליו. **מסילת ישרים פי"ט**

אדל

שם אחד (בשמות הקודש) והוא אדל – שמורה דלות... וע"כ יש לו שתי הבנות: לשון דלות ולשון רוממות. והאמת שהדלות הוא רוממות, להינצל מן הס"א. **אדיר במרום, תעה**

אדמה

האור נסתם מעל האדמה ובני האדם בעבודתם את האדמה, מעבירים הסיתומים ופותחים עליה שערי ההשפעות, ואור הקדושה מאיר באדם וממנו מתפשט באדמה.
שרשי המצוות, כלל לב

אויר

ענין הלהבות הנראות באויר, כי בשעה שנא' "ארורה האדמה בעבורך", נכללה באדמה זוהמת הנחש ומדרגות רבות יוצאות משם ומתעלות באויר, ובהם מתחבר מן הגפרית, המתעלה מן התהום, בסוד החושך... ויוצא מן העבים ומתחבר עם מדרגות הזוהמא הזאת, ומן הכוכבים מן הרע הנכלל בהם היוצא מן הגהנום בוער בהם ומלהט אותם ונעשים להבות באויר. וצריך שתדע, שיש אוירים זה לפנים מזה, ויש מאלה העומדים

באויר החיצון, ועומדים תמיד בצורה אחת, והם ההולכים עם בני אדם בדרך, ומשחקים בהם, ויש אחרים שמדלגין מאויר לאויר ומשתנים בצורותיהן, ויש אחרים שיש להם צורות משונות, הכל לפי מדרגות הזוהמא שבתוכם. והם יצר הרע שבנשמות הרשעים.
סוד ה' ליראיו

אונס

האנוס צריך שלא לענוש אותו, כי אין מידת הדין נותנת שייענש. **שרשי המצוות, כלל ם**

אוקיינוס

עליו נאמר "זה הים גדול ורחב ידיים" (תהלים קד,כה), ששם המים מלוחים מצד הדין.
תיקונים חדשים, תיקון טז

מי האוקיינוס הם מלוחים והם מתמתקים בעננים. ואם תאמר איך הם מתמתקים, אלא באותם מים עליונים שיורדים כנגדם (בשמים – אש ומים) ומתחברים זה בזה, אז הכל חוזר להתמתק להשקות הארץ בראוי. אבל אם לא שלמעלה נמתקו המדרגות כבר זו בזו, לא היה לו כוח למתק את אלו שלמטה. **זהר תניינא, יום ב**

אור

האור מתחדש בכל יום. **תיקונים חדשים, תיקון לט**

אין אור אלא מצד שלמעלה (שמאיר באותו הזמן). **זהר תניינא, יום ד**

אור הגנוז

זה האור, היה מציאות אחת פנימי ונכבד מאוד, שהיה מתגלה בעולם בלי שום מסך ומכסה, והיה גורם תיקון גדול לכל הבריות. אלא שנגנז זה האור, ואין מתגלה מזה אלא מעט ממנו ע"י לבושים שהם גופי האור שיש עתה, ולכן גם הבריות אינם כ"כ חזקות.
סוד ה' ליראיו

האור שנברא ביום הראשון נגנז בגלל הרשעים... ולעתיד לבוא שלא ימצאו רשעים יתגלה ולא ייפסק עוד. רזין גניזין, ויראו את אלהי ישראל

מיום שהאור נגנז בגלל הרשעים לא נמצאה שמחה לפני הקב"ה. וכאשר לא יהיו, והאור יתגלה, אז שמחה תתעורר למעלה ולמטה. רזין גניזין, ויראו את אלהי ישראל

האור שנגנז יתגלה בעולם וזה יהיה בזמן הגאולה. תיקונים חדשים, תיקון ל

כאשר התפשט האור הזה, לא הניח מקום לס"א להתפשט בעולם. ולכן כאשר הקב"ה ראה שעתידים רשעים לבוא לעולם – גנז אותו. וזה כדי להניח מקום לס"א בעולם לייסר את בני האדם. ע' עיטרין, עטרה ד

הקב"ה רצה למסור גם את שלמות העולם לבני האדם, ולכן ברא את אותו אור ראשון בתחילה, אף על פי שידע שהוא עתיד להיגנז, כדי שיוכלו בני אדם להמשיך אותו למטה במעשיהם ולהשלים על ידו את העולם. ע' עיטרין, עטרה ד

שלמות העולם תלוי בגילוי של האור הזה, וכל זה רק בגלל שהוא היה כבר בעולם ולא צריך אלא לגלות אותו מחדש. ע' עיטרין, עטרה ד

אור פניו של משה נמשך מאותו אור ראשון, שהוא אור ללא חושך כלל. ובמתן תורה אור זה הגיע לכל ישראל והיו יכולים להסתכל בו... עד שחטאו בעגל. ועכ"ז לא רצה הקב"ה לקחת אותו לגמרי ונשאר בפניו של משה. ע' עיטרין, עטרה ד

כל תיקון הגאולה הוא להשתדל להאיר את אותו האור לצורך שלמות העולם.
ע' עיטרין, עטרה ד

גילוי האור הגנוז הוא בהתעוררות שלמטה (של התחתונים). ע' עיטרין, עטרה ד

אור השמש הוא מאור... ואור הגנוז הוא מצד... **ע' עיטרין, עטרה ו**

כאשר ברא אותו הקב"ה לא התקיים, מכיוון שלא היה בעולם כלי כנגדו לשרות עליו. אבל לעתיד לבוא, שיבוא משה... יתגלה אותו אור וישרה עליו, וממנו יימשך לכל העולם, ואז יהיה לו קיום. **ע' עיטרין, עטרה ו**

אור בגימטריה אי"ן סו"ף. **תקט"ו תפילות, רם**

"יהי אור ויהי אור", אור שכבר היה. שהרי גם בתחילה נברא העולם בסוד האור, ואח"כ התחזק החושך וכיסה עליו. **זהר תניינא, יום א**

האור למטה ודאי מראה על אותו אור עליון של אותן מדרגות קדושות. אבל בא וראה, יש אור ויש אור, האור הראשון היה מצד החסד, אבל אור השמש הוא מצד עמוד האמצעי, משום כך אין הוא מאיר כמותו. ועם כל זה בשעה שהאור מתגלה בעולם עוברים מפניו כמה מיני מזיקים, שהרי הכל כמו למעלה, ולמעלה גם מתפשט האור באותו זמן, והס"א לא שולטת. משום כך כיוון שהאור מתגלה למטה, אותם טמאים שהיו משוטטים בעולם בכל הלילה, בורחים לנקב התהום רבא, וכנגד זה כשיורד הלילה והשערים נסתמים שבים אותם טמאים שנגנזו מהעולם לצאת ולשוטט בעולם.
זהר תניינא, יום א

אור וחושך

אור וחושך דיום ראשון, הם ב' כוחות גדולים דקים ופנימיים, שעושים התיקונים והקלקולים בעולם. לבושיהם – אור וחושך של עתה, ומתוך הלבושים פועלים מה שפועלים גם עתה בעולם. **סוד ה' ליראיו**

אין האור ניכר אלא מתוך החושך, כי כשאין אנו יודעין מה חסרונות גורם החשך – אי אפשר לדעת מה טוב ושלמות גורם האור. **קלח פתחי חכמה, פתח ל**

אותיות

כמו שכל צורת האותיות אינו אלא נטיית הדיו לימין או לשמאל, כן מורה על נטיית האור לימין או לשמאל או לאמצע. וכמו שהאותיות הם שחור על הלבן, כן המדרגות הם אש שחורה על גבי לבנה. **כללי חכמת האמת**, ו

בכ"ב אותיות נברא העולם: שכל המדרגות נתהוו מצירוף האותיות. **כללי חכמת האמת**, ו

הכ"ב אותיות הם המקורות לכל המציאות. **קנאת ה' צבאות**, קלב

שורש כל הבריות הם הכ"ב אותיות, שהכל מהם יצאו מצירופיהם ותולדותיהם.
משכני עליון, קצ

כ"ב אותיות הם כנגד כ"ב אורות הנמצאים למעלה, והם מזהירים על האותיות. ולכן ס"ת שיש בו פיסול אחד נפסל כולו, כי אין ההארה עומדת עליו כראוי. **ריש דרך עץ חיים**

האורות עומדים על האותיות ובאותם האורות כלולים כל הבחינות הפרטיות שיש על כל אות ואות. **ריש דרך עץ חיים**

הגוף מכונס מכ"ב אותיות. **דרך עץ חיים**

הרגל התחתון של האות תי"ו הוא מקום שליטת הסט"א. **דרך עץ חיים**

כל העולמות הנפרדים נעשו בסוד האותיות העליונות לפי כל הבחינות שיש בהם.
פי' משנה ראשונה דספר יצירה

אותה 'פסיעה לבר' (הבליטה החוצה) נמצאת באות א מצד שמאל (ברגלה השמאלית), ובה הס"א התדבקה בקדושה בחטאו של אדם הראשון, ומ'אור' נעשה 'עור'. ואז הכל התקלקל והאור נחשך. **ע' עיטרין, עטרה יח**

ת' אות אחרונה של אל"ף בי"ת, רגל העקום שלה בה "רגליה יורדות מוות", "נחש כרוך על עקבו", בזמן שהיא מתעוררת נותן סימן לזה הנחש והוא מתעורר לעשות דין ברשעים. וזה "ת' תמות" (שבת נה.), בעבור זה הרגל כמה מישראל נכשלו שלא נשתמרו ממנו במעשיהם, אותו שנאמר בו "שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים" (קהלת ד,יז). **תקט"ו תפילות**, קעא

ברקיע קבועים כל כ"ב אותיות התורה. **תיקונים חדשים, תיקון נד**

האותיות הן מבחינת הגוף, והנקודות הן מבחינת הנשמה שנמצאת להחיות הגוף. ובה נעשים כל המעשים שלו. **תיקונים חדשים, תיקון נד**

י' מראה יחודך שהיא אות א' בלי שותפו, להראות ליחוד העליון שמתלבש בתוך י' ספירות, והוא א' שאין בו ריבוי ושינוי, וזה י' אות ראשונה של שמו הקדוש.
תקט"ו תפילות, תצ

ה' היא האות שבה נברא העולם בלא עמל ובלא יגיעה, ובה תלויה כל מנוחה, שנאמר בה "וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה", לעבוד ה' ולשמור ה'... ולעת"ל תשוב לנו ה' זאת, ומיד כל מנוחה תהיה בעולם. **תקט"ו תפילות, תצב**

וא"ו, בה תלויה הגאולה באלף השישי. שני ווים – שני משיחים, וא' – אמת ביניהם.
תקט"ו תפילות, תצד

נ', בה "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל", וס' שהיא אמא עילאה "סומך ה' לכל הנופלים", תקים אותה לעשות אותה נ' פשוטה... שבתחילה היה נחש כרוך על עקבה, שההוא ס"מ דל גאה מלך בקומה זקופה... ושכינה וישראל כפופים תחתיו.
תקט"ו תפילות, תצה

נ' וס' הוא – נס, בו "נתת ליראיך נס להתנוסס", בכמה נסים ונפלאות שנעשה לישראל מצד אמא עילאה, דכתיב "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו" וכו'. **תקט"ו תפילות, תצה**

בזמן (בריאת העולם) שהתפשטו הדברים התחיל בסיתום ולא התגלה, כיון שירד למטה התחילו האותיות להיראות, והן לא לבשו צורה אלא למטה. **זהר תניינא, יום א**

א' היא תחילת הכל וזה כללות השם הקדוש... משום כך תחילת האותיות א', אבל י' קודמת לכל. **זהר תניינא, יום א**

כל המדרגות העליונות והתחתונות נבראו בסוד האותיות. **זהר תניינא, יום א**

כולם כשהתפשטו נמדדו במידת המאור לעשות תחומים לכל דבר כראוי. משום כך האותיות מצטיירות בציוריהן לימין, לשמאל ולאמצע, כפי הילוכי האור האותיות מצטיירות. **זהר תניינא, יום א**

ב׳ שם התפשטו האורות בגילוי יותר, ומה שהיה סתום בא׳ נפתח בב׳. **זהר תניינא, יום א**

י׳ הוא כללות של כל המדרגות בכלל אחד. **זהר תניינא, יום א**

העליונים נבראו כולם בכ״ב אותיות. **זהר תניינא, יום א**

ביום הראשון נבראו עשרה דברים בסוד האותיות מא׳ עד י׳, ובספר יצירה נודעו הדברים כראוי. **זהר תניינא, יום א**

כללות האותיות כולן נכללו בבאר אחת עמוקה ומשם יוצאות מגולפות בצורתן כראוי. לא שאינן למעלה מאותו מקום, אלא ששם הן מתגלות ולמעלה הן סתומות, וכאן נודעות אותן שלמעלה, שהכל בסוד עליון. **זהר תניינא, יום א**

כל האותיות מתפרשות בסודות עליונים, והם סתרים עמוקים של אדון העולם שאי אפשר לעמוד עליהם. אבל כל האותיות ודאי מראות סודות עליונים שונים אלו מאלו, הילוכי האורות במדרגותיהן. ומשום כך כ״ב אותיות הן כ״ב דרכים להילוכים אלו, שכך הכין אותם אדון הכל, לא פחות ולא יותר. ואף על פי שהן כ״ז כללות הכל הם כ״ב. **זהר תניינא, יום א**

כל אות כלולה מכל הכ״ב אותיות. **זהר תניינא, יום א**

כללות הבריות הוא ארבע, דומם צומח חי מדבר. משום שכל אחד יוצא באותיות ידועות. אבל סוד הוא שארבע האותיות הקדושות הוי״ה הן כללות הכל והנהגת הכל בידן. **זהר תניינא, יום א**

בזמן שנברא העולם הכל נתקן בסוד האותיות, משום שאותן אותיות יצאו והצטרפו בצירופיהן ואז הבריות נבראו בהן. **זהר תניינא, יום ב**

כ״ב אותיות הם שורש כל הנמצאים. והעניין כי הם מיני הארות יסודיות שמהרכבותיהם ומצירופיהם נעשו כל המעשים. **אדיר במרום, קם**

כל אות ואות מחוברת מחלקים אחרים שהם ג״כ אותיות כמפורש בספר התמונה. **אדיר במרום, קם**

שורש בניין האותיות עצמן הם ד׳ אותיות של הב״ה. **אדיר במרום, קם**

כללות האותיות הם כ"ב מיני סדרים, שאין פחות מהם ולא יותר מהם.
קלח **פתחי חכמה, פתח יט**

האותיות הן המביאות האורות לידי פעולה. קלח **פתחי חכמה, פתח כג**

ראשי התיבות הנה הם המאורות הראשונים במקור ההרכבה, השניים – שניים, וכן עד סופם. קנאת **ה' צבאות**, קלג

האותיות מורות מאורתם – בצורתם. **אדיר במרום**, קמב

העניין הדגש והרפה... הרפה הוא מצד החסד והוא בהשקט, והדגש הוא מצד הגבורה והוא בחוזק. קנאת **ה' צבאות**, קלד

האותיות אשר תבאנה לחיבור המילה הנה הנה מורות קבוצת האורות אשר נקבצו ובאו אל חיבור הגוף המוזכר בשם ההוא בגשמיות, כי זה תלוי בזה בשלשלת משתלשלת מן הסיבה הראשונה ב"ה. לשון **לימודים ח"ב**, הקדמה

אותיות לשוננו כולן נכוחות למבין וישרות למוצאי דעת בדמותן ובצלמן, כידוע ליודעי חן. לשון **לימודים ח"ב**, הקדמה

נמצא באותיות אשר מהן צריכות ג' תגין ומהן א' ומהן אינן צריכות כלל. עוד מצאנו בתורתנו אותיות גדולות וקטנות. כל זה יורה, אשר אינן מקריות, אבל מן השמים מעל תרדנה ושרשן גבוה מעל גבוה. לשון **לימודים ח"ב**, הקדמה

אותיות - מנצפ"ך

ה' אותיות מנצפ"ך הם כפולים לימין ולשמאל, ואינם אותיות משונות הימין השמאל, אלא הכל אחד, להראות שהחסד והדין בייחוד אחד. תקט"ו **תפילות**, תכג

אף על פי שאנו לימין ולשמאל, שהם יהודה ויוסף, משפט וצדקה. ייחודו ית' יתגלה למעלה באותיות מנצפ"ך, וחיבור מתחבר של שני עולמות משפט וצדקה. וכן חיבור זה ייעשה למטה בשני משיחים וכל ישראל בהם "והיו לאחדים בידיך". תקט"ו **תפילות**, תכג